

הצעת "החוק לתיקון פקודת הסמים המסוכנים" באה, בין השאר, להוסיף את הל.ס.ד. לרשימת הסמים המסוכנים. הצבענו בעד הצעה זו, ותוך כדי כך אמרנו כמה דברים שעוררו תשומת לב כללית:

אורי אבנרי: ברצוני להשמיע כמה הירורים בקול. אני יודע שחלק מהדברים, שאומר אותם עכשיו, אפשר להשתמש בהם מחר נגד, והי משמיעים ישמיצו. אך אני רואה בכך את מילוי חובתי כחבר-כנסת שנבחר, למעשה, בבחירות אישיות, כדי לבטא דיעה בלתי תלויה, גם על נושא כזה.

יש נושאים שעליהם רגילים לדקלם, והם הופכים את הכנסת מפרלמנט, מקום שמדברים בו איש אל רעהו, ל"דקלמנט", מקום שמדקלמים בו. היום שמענו כמה דיק-לומים, מפי כמה נואמים, כל אחד לפי רוח הדת והשקפת העולם שלו, אבל מעט מאד לגופם של דברים.

דוקא נושא זה, כבוד היושב-ראש, מחייב מחשבה חדשה. בכל העולם יש ויכוח עצום, מחשבות חדשות, דיעות חדשות, אמיתות שנפסלות, וכאן אנחנו מתייחסים אל הנושא הזה בדיקלומים.

בעיה סמים, היא תופעה עולמית, לטובה או לרעה, ובעיקר לרעה. זה אחד מסימני-ההיכר של תקופתנו. מי שחושב שאפשר לבודד את מדינת ישראל ממה שי מתרחש בעולם על-ידי איזה אקט ארמיניסטרטיבי, משלה את עצמו. ח"כ (מ"פ"ם) חייקה גרוסמן הציעה את הרעיון האנטי-ציוני לסגור את המדינה בפני מי שאי-פעם השתמש בחשיש גם אם הוא יהודי כשר.

האם זה באמת יעזור? האם אפשר לבודד את המדינה ממה שמתרחש בעולם? האם זו התשובה לבעיה?

כל הסמים — אותו הדבר?

אני רוצה להקדים שלושה דברים כדי למנוע אי-הבנות: (א) אין אני משתמש בסמים — אבל אני יודע על מה אני מדבר. אני יודע מה זה ל.ס.ד. אני יודע מה זה חשיש.

(ב) אני נגד השימוש בסמים בכלל, וסמים מסויימים בפרט.

(ג) אני בעד ההצעה הכלולה בהצעת-חוק זו, לכלול את הל.ס.ד. וסמים דומים במסגרת הפעולה התחקיתית.

נושא ההירורים שלי: האם אפשר לדבר בנשימה אחת על כל מה שנקרא אצלנו "ס' מיב", כאילו כולם הם אותו הדבר?

זדשיש — סיגריות — אלכוהול

בעיה מספר אחד: מהו ההבדל בין חשיש, סיגריות ואלכוהול?

יש מידה רבה של צביעות בדברים שאנחנו שומעים. נאמר כאן היום — והובאו דברי מלומדים — שהחשיש מפריע לתיפעול גופני וכו' וכו'. כל מילה, ברוח זו, הנאמרת על דשיש — נכונה פי עשרה לגבי האלכוהול.

כלום האלכוהול אינו מפריע לתיפעול גיפני? כלום האלכוהול אינו גורם לפשע? האם בהשפעת האלכוהול אין מבוצעים בארץ מאות פשעים חמורים בכל שנה? מדוע אף אחד אינו מדבר על איסור האלכוהול? מדוע אף אחד אינו מדבר על איסור הסיגריות?

אתמול שמענו מפי נשיא המדינה, ברדיו, נאום נרגש ומרגש על הקשר שבין הסיגריה והסרטן, קשר שלגבינו לא נותר עוד שום ספק. הסיגריה היא מכשיר-התאבדות. בארצות-הברית מחייבת הממשלה את יצרני הסיגריות לצייץ על הקופסות, על כל קופסה, ש"הסיגריה הזאת עלולה להניק לבריאותך". אנחנו מייבאים לארץ סיגריות אמרי קאיות; היכן הפסוק הזה על קופסות הסיגריות האמרי קאיות המיובאות לישראל?

אתם באים ומועיקים את הארץ נגד החי שיש — ובאותו זמן אינכם עושים מאומה נגד דברים, שהם לדעת כל המלומדים יותר מסוכנים מחשיש.

צוטטו כאן כמה וכמה מיסמכים. אני מחזיק בידי דין וחשבון מס' 8-לפסמבר השנה, של ועדה מיוחדת שנתמנה מטעם נשיא ארצות-הברית כדי לחקור באופן מיוחד את בעיית המריחואנה, סם שמקורו באותו צמח כמו החשיש, והדומה מאד לחשיש, אם כי הוא קצת יותר קל ממנו.

נאמר בר"ח זה: "אין כל עדות מדעית מוסמכת להשפעה מזיקה של המריחואנה. כמויכך, אין עדות מדעית שמריחואנה היא קרשיקפיצה לסמים משכרים מסוכנים יותר."

זאת אומרת ועדה מטעם נשיא ארה"ב. והלאה: "ניצול רעה של אלכוהול גורם להרס רב יותר מכל תומר פסיכיאטרי (כלומר: סם משכר) הידוע כיום."

ועוד: "עלידי הפעולה נגד מריחואנה, (או חשיש, אם אתם רוצים) גרמנו לכך שמיספר רב מאד של בנינוער איבדו את הכבוד לחוק. לעומת זאת הסמים הלוצינוגניים, כגון ל.ס.ד., גרמו לעתים קרובות לתגובות קיצוניות ואף לפסיכוזים."

במלים אחרות, הרו"ח הזה, המוסמך ביותר, שהופיע

„אני יודע שחלק מהדברים

שאותם אומר עכשיו אפשר

להשתמש בהם מחר נג-

די והמשמיצים ישמיצו..."

מטעם ממשלת ארצות-הברית — ושם זו בעייה יותר חמורה מאשר אצלנו — הרו"ח הזה אומר:

(א) אין כל הוכחה שמריחואנה (או חשיש) משפיע על הבריאות;

(ב) שהוא מניק פחות מסיגריות או אלכוהול;

(ג) שהפעולה נגד המריחואנה גרמה לכך, שהנוער מאבד את הכבוד לחוק;

(ד) שיש הבדל מהותי בין מריחואנה, חי שיש וסמים מסוג זה, מצד אחד, ובין הל.ס.ד. ומה שנקרא „סמים קשים", כגון הירואין.

המיון בין השימוש בסמים והשימוש באלכוהול הוא זה: יש הבדל גדול בין השתהה המקרי או „השתהה הסוציאלית"

(ואני חושב שכמעט כולנו כביט הזה נמנים לסוג הזה), כלומר: אם ההולך למסיבת קוקטייל, או השותה כוס או שתיים אחרי העבודה, (וזה חל גם עלי) — לבין אלכוהוליסט המתמסר לפשע, בהשפעת האלכוהול, המי דרר בהשפעת האלכוהול מבחינה גופנית ורוחנית. זה חל במידה רבה גם על חשיש וסמים דומים.

הבעיה מיספר 1 היא, איפוא: האם אפשר להבדיל באופן שרירותי בין היחס לחשיש לבין היחס לסיגריות ולאלכוהול.

חשיש והומוסקסואליזם

בעיה מיספר 2: האם אין צורך להפריד לגמרי בין היחס לסוחרים בסמים לבין היחס למשתמשים בסמים. והאם יש לנו הזכות לי חרור לתחום הפרט בעניין זה?

אני יודע לפחות על מיקרה אחד של שחקנית ידועה, מחוגנת, צעירה, אשר נתפסה פעם לחשיש, ומאז היא נרדפת על-ידי המשטרה. כל כמה זמן מתפרצת המשטרה

„כשסוגרים אדם בכלוב כמו חיה -

אין תתקים אותו!"

הקץ לבית הסוהר!

אבל במשך 22 שנות קיום המדינה — לא השתנה בשח זה שום דבר. אינני אומר „כמעט שום דבר"; אני אומר — שום דבר!

דרושה תפיסה כוללת חדשה לחלוטין לגבי הנושא הזה.

כיום, כשילד בן 12, 14, או 16 נתפס בגלגלי העבר-ינות, יש סיכוי רב שכל חייו ייכנסו לבתי-סוהר ויציא מבתי-סוהר. זוהי הוצאה עצומה למדינה. זכל השקעה, גם השקעה גדולה ביותר שיש בה כדי למנוע את הוצאה האת — היא כדאית.

למעשה כדאי להחזיק את העבריינים האלה במלון הילטון. זה יותר זול מאשר להחזיק אותם בבתי-סוהר! המוסד ששמו בית-סוהר הוא אנכרוניזם, לאור המידע המדעי המודרני.

זהו אכסורד שאין כמוהו. אני רוצה לחזור על זה שוב ושוב. ארבע פושע, משהו שלא הצליח להתאים את עצמו לחברה. מה עדי שים? מבודדים אותו מן החברים, ושמים אותו בכלוב, כמו חיה, עם עבריינים אחרים!

במקום בכלובים אלה, לחברה ולבודד אותו מהפושעים, עושה שיטה זו בדיוק את החי-פך: היא מבודדת אותו מהחברה ומכניסה אותו לחברה של פושעים!

אולי מסוג זה, כאשר הם נעשים בתחום הפרט — לפי התפיסה המתקדמת אינם מעניינה של המשטרה ושל החוק. אולי הם ענייני של המחנך.

של המחנך — כן; של ההנך, כהן-הדת, של הרב — כן; של המורה — כן; של העתונות, הרדיו, הטלוויזיה — כן. אך לא של השוטרי. את השוטרי זה לא צריך להעסיק, והוא לא צריך להתערב במה שעושים אנשים מבוגרים — לא קטינים, מבוגרים — בתחום הפרט שלהם, מתוך הסכמה.

אינני יודע מה הם המספרים הנכונים לגבי המשתמשים בחשיש; אין מיספרים מוסמכים. ההערכה שלי היא שהמיספר עולה על מאה אלף — תופעה נרחבת יותר מכפי שנראה.

האם אפשר להפעיל נגדם את המשטרה? האם איננו עושים כאן מה שנעשה בארצות-הברית בתקופת איסור האלכוהול?

התוצאה היתה שהפכו מיליוני אמריקאים למפירי-חוק. טישטשו בעיניהם את ההבדל בין הפרט חוק אחד לבין הפרט חוק אחר. מי שמתגלגל להפר חוק אחד — עובר על כלולת הפרט חוק אחר. זהו דבר מסוכן מאד. ושנית — יצרו עולם-תחתון שלם, שהתבסס על המיסחר במשקאות משכרים. כיום נבנה עולם-תחתון שני על המיסחר בסמים, מפני שזה אסור.

לכן ביקשה אותה ועדה אמריקאית — וזאת היתה המסקנה העיקרית שלה — להפוך את השימוש במריחואנה לחוקי, כדי לשים קץ למצב שבו מיליוני אמריקאים הם מפירי-חוק.

אחד הנושאים הנזכרים פה היום את המחקרים הנעשים על-ידי פרופסורים. השבוע שמעתי שבעיר הזאת, בירושלים, התקיימה לפני כמה ימים מסיבה גדולה שהשתתפו בה עשרות פרופסורים, ושהיתה מוקדשת לאכילת חשיש. לא עישון חשיש, אלא אכילת חשיש בעוגות.

מפלסים דרך אג הסם המסוכן

הבעיה מיספר 3: יש להפריד בבירור בין הסמים השונים. יש סמים שעם כל השלילה שבהם אין בהם סכנה מהותית. ויש סמים שהם מסוכנים ביותר.

ברגע שאתה עושה בחוק דין אחד לחשיש ולהרואין, למשל, ואינך קובע שיש עושה בין שני הדברים — כמו התהום בין חטא לפשע, בין עבירת-תנועה לרצח — כאשר אתה מטשטש את התחום הזה — אני חושש מאד שאנו מפלסים את הדרך מהסם שאינו מסכן את האדם אל הסם אשר מסכן את האדם ממש, כמו הרואין, ל.ס.ד. ודברים מסוג זה.